

טוֹעֲמִיָּה

ויקה קרח

פרשת השבוע

כָּאֱלוֹ חִיצוֹנִית הַלְבוּשׁ הוּא עֶקֶר

רַב תְּאֻת מָמוֹן הוּא בְּשִׁבִיל הַלְבוּשִׁים וְהַבְּגָדִים. כְּאֲשֶׁר יָכוֹל כָּל אֶחָד לְהֵבִין בְּעֶצְמוֹ שֶׁרַב יִגְיעוֹת וְטִרְדוֹת הַפְּרִנְסָה הוּא בְּשִׁבִיל הַבְּגָדִים וְהַמְּלָבוּשִׁים שֶׁל כְּבוֹד לֹו וְלֵאשְׁתּוֹ וּלְבָנָיו וּלְבָנוֹתָיו, וּבִפְרָט בַּעֲת הַנְּשׂוּאִין שְׁצָרִיךְ לְהַשִּׂיאַם שְׁכָל רַבּוּי הַהוֹצָאָה הוּא עַל הַמְּלָבוּשִׁים, וְהוּא הַמְּטָרִיד אֶת רַב בְּנֵי אָדָם בְּפְרִנְסַתָּם מַחֲמַת שְׁכָל אֶחָד רוֹדֵף אַחֵר הַכְּבוֹד וְרוֹצֵה מְלָבוּשִׁים גְּבוּהִים מְעַרְפוֹ וְעַל יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה בְּעַל חוֹב וּמְכַחֵשׁ מָמוֹן חֲבֵרוֹ, וְכִמוֹ שֶׁשְׂמַמְעֵתִי מִפִּי הַקְּדוֹשׁ שֶׁהַמְּלָבוּשִׁים מְטָרִידִין מְאֹד אֶת הָאָדָם, כִּי אֲכִילָה וְשִׁתְיָה יָכוֹל הָאָדָם לְהַתְּפָרֵס בְּהוֹצָאָה קְלָה אֲבָל הַמְּלָבוּשׁ מְטָרִיד מְאֹד, וְכִמוֹ שֶׁמְבַאֵר עַל פְּסוּק וְתַתְּפִשְׁהוּ בְּבַגְדוֹ, שֶׁהַסְטֵרָא אַחֲרָא תּוֹפְסַת אֶת הָאָדָם בְּבַגְדוֹ דִּיקָא וְכוּ', עֵינִ שָׁם בִּסְפָר שִׁיחוֹת הַר"ן, הֵינּוּ כַּנ"ל כִּי עֶקֶר פְּגָם תְּאֻת מָמוֹן שֶׁמְכַלָּה יְמֵי הָאָדָם נִמְשָׁךְ מִפְּגָם הַלְבוּשִׁין כַּנ"ל וְעֶקְרוֹ מַחֲמַת חֶסְרוֹן אֲמוּנָתוֹ שְׂאִינוֹ מְאֲמִין שֶׁבְּכָל דְּבָר יֵשׁ פְּנִימִיּוֹת הַרְבֵּה וְכַנ"ל וְסוּמָךְ עַל חֲכָמְתוֹ וְעַרְמָתוֹ כָּאֱלוֹ כְּבָר הַשִּׁיג אֶת כָּל הַחֲכָמָה וְיֹודֵעַ אֵיךְ לְמַצֵּא לְהַשִּׁיג מָמוֹן עַל יְדֵי תְּחִבּוּלוֹת וְעַרְמוֹת הָאֱלוֹ, וְכוּ'.

וְעַל כֵּן קִרַח שֶׁחָלַק עַל מֹשֶׁה הָיָה כָּל פְּגָמוֹ עַל יְדֵי פְּגָם הַטְּלִית, כִּי הַלְבִּישָׁם טְלִיתִים שְׁכָלָם תְּכַלַּת וְכוּ', כִּי כָּל כְּפִירוֹתָיו הָיָה שְׁלֵא הָיָה מְאֲמִין בְּמֹשֶׁה רַבּוֹ בַּחֲנִינַת הַצְּדִיק הָאֵמֶת שְׁכָל דְּבָרָיו וּמַעֲשָׂיו אֵינָם פְּשׁוּטִים אֶלֶּא יֵשׁ בָּהֶם רְזִין, מִכָּל שֶׁכֵּן מֹשֶׁה בְּעֶצְמוֹ שֶׁנָּתַן לָנוּ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁכָּלָה מְלָאָה רְזִין עֲלָאִין וְכוּ'. וְקִרַח כְּפָר כָּאֱלוֹ אֵין בְּמִצּוֹת צִיצִית שֶׁהֵם תְּקוּן הַלְבוּשִׁים שׁוּם סוּד וּפְנִימִיּוֹת רַק מֹשֶׁה רוֹצֵה לְשַׁנּוֹת מְלָבוּשֵׁיהֶם בְּשִׁבִיל אוֹת וְסִימָן לְכְבוֹד כְּדָרְךְ הַטְּעָמִים שֶׁל שְׁטוֹת וְהֶבֶל וְשָׁקַר שֶׁנּוֹתְנִין הַמְּחַקְרִים לְמִצּוֹת צִיצִית וְלִשְׂאָרֵי מִצּוֹת הַקְּדוּשׁוֹת. עַל כֵּן אָמַר שֶׁהוּא יְלַבִּישָׁם בְּלְבוּשִׁים נְאִים וּמְסַמְנִים יוֹתֵר שֶׁהֵם טְלִיתוֹת שְׁכָלָם תְּכַלַּת, כִּי קִרַח סָמַךְ עַל חֲכָמְתוֹ וְלֹא הֶאֱמִין בְּפְנִימִיּוֹת שְׁבַהֲלְבוּשִׁין, כָּאֱלוֹ חִיצוֹנִית הַלְבוּשׁ הוּא עֶקֶר, שֶׁמִּשָּׁם כָּל הַכְּפִירוֹת וְהַפְּגָמִים, כִּי הַתְּקִנָּה בְּלְבוּשֵׁי כְבוֹד שֶׁל אֶהְרֹן הַכֹּהֵן, כְּמוֹ שֶׁאֲמָרוּ רַז"ל שֶׁאֲמַר עַל אֶהְרֹן שֶׁקִּשְׁטוֹ כְּכָלָה וְכוּ', כִּי רַב הַקְּנָאָה שֶׁל בְּנֵי אָדָם זֶה בָּזָה הוּא בְּעֵינֵין הַמְּלָבוּשֵׁי כְבוֹד וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה בָּא לִידֵי כְּפִירוֹת כָּאֱלוֹ עַל יְדֵי שֶׁחָלַק עַל מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן שֶׁהֵם בַּחֲנִינַת צְדִיקֵי אֵמֶת וְלֹא הֶאֱמִין בָּהֶם שֶׁהֵם מְלָאִים רְזִין בְּכָל מַעֲשֵׂיהֶם וְדְבוּרֵיהֶם וְתַנּוּעוֹתֵיהֶם, וְעַל יְדֵי זֶה יָרַד לְשֵׁאוֹל תְּחִתִּיּוֹת, וְכוּ'.

ליקוטי הלכות חזקת מטלטלין ד' ו

עמוד זה נתרם

לזכות נתנאל בן מרים גאלדא רויזא הי"ו

ויקה קרה

טועמיה

פרשת השבוע

לוקח נפשות לעצמו

זה שמקרב להרבי אמת, אפלו אם הוא קטן במעלה מאד יש לו פח לתקן הכל ולקרב כל תרחוקים לה' יתברך ולהכניס בהם השגת אלקות, הכל בכח רבו הגדול. וכמבאר בהתורה כי מרחמם ינהגם וכו'. שהצדיק גם אחר הסתלקותו למקום שנסתלק עוסק בתקון העולם על ידי תלמידיו, כי זה עקר שלמות הצדיק וכו' עין שם.

אבל זה הקטן במעלה כשאינו מקבל פח מהצדיק האמת הנ"ל, מכל שכן כשחולק עליו לא די שאינו יכול לתקן המקרבים אליו, אף גם מקלקל אותם הרבה, כי עוקר אותם משרשם העליון האמתי שהוא הצדיק האמת, שהוא שרש נשמות ישראל. וזה הקטן במעלה בעצמו בודאי אינו יכול לתקן אותם, אדרבא, נוהג עוד פח להרע שלהם משרש הרע הנאחז בו שעדין לא זכה לשברו.

וזהו בחינת מחלקת קרח ועדתו, בחינת ויקח קרח ותרגומו, ואתפלג קרח, שחלק עצמו מהצדיק האמת שהוא משה רבנו, וגם ויקח קרח בפשוטו, שלקח לעצמו כפה נפשות ישראל ואמר שהוא יוליכם בדרך, מחמת שנדמה לו שהוא במעלה גבה שאין למעלה ממנו, ורצה לחלק על משה שהוא בחינת הצדיק האמת ולקח נפשות לצודם, לקרבם לעצמו שילכו בדרך תישר לגיהנום ולאבדון כאשר רואים בחוש דרכם של המקרבים אל החולקים והרודפים רחמנא לצלן:

ליקומי הלכות בשר בחלב ה' ד

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר יוסף קדיש סאמעט הי"ו

לרגל שמחת נישואי בנו שיחי' למזל טוב

טועמיה

ויאבדו מתוך הקהל

פרשת השבוע

ההולך בדרך זה - מתקן פגם קרח

וְזֶה שֶׁאָמְרוּ בַּמִּדְבָּר שֶׁרַבָּה פְּרַשְׁת קֶרַח, רַבִּי יְהוּדָה בֶּן בְּבָא אוֹמֵר עֲדַת קֶרַח עֲתִידָה לְעֹלוֹת, כְּתִיב, וַיֹּאבְדוּ מִתּוֹךְ הַקְּהָל. בְּדוֹד הוּא אוֹמֵר, תְּעִיתִי כִּשְׁה אֲבִד בְּקֶשׁ עֲבָדְךָ וְכוּ'. מָה אֲבָדָה שֶׁנֶּאֱמַר בְּדוֹד עֲתִידָה לְהִתְבַּקֵּשׁ, אִף כָּאֵן אֲבָדָה הָעֲתִידָה לְהִתְבַּקֵּשׁ וְכוּ', הִינּוּ שֶׁעֲקַר תְּקוּנָתוֹ קֶרַח וְעֲדָתוֹ הוּא עַל יְדֵי זֶה בְּעֲצָמוֹ עַל יְדֵי בְּחִינַת דָּוִד הַמֶּלֶךְ שֶׁיִּסְדַּר סֵפֶר תְּהִלִּים וְעַל יְדֵי כָּל הַנְּלוּיִם אֵלָיו וְהוֹלְכִים בְּדַרְכּוֹ וְעוֹסְקִים בְּסֵפֶר תְּהִלִּים וּבְתַחֲנוּת וּבִבְקָשׁוֹת הַרְבֵּה וּבְשִׁיחוֹת וְהִתְבּוֹדְדוֹת הַרְבֵּה בֵּינָם לְבֵין קוֹנָם וְצוֹעְקִים בְּכָל פֶּעַם תְּעִיתִי כִּשְׁה אֲבִד וְכוּ'. כִּי כָּל מִי שֶׁחָס עַל נַפְשׁוֹ יִבִּין בְּעֲצָמוֹ כִּמְהָ צָרִיךְ לְצַעֵק תְּעִיתִי כִּשְׁה אֲבִד, אִם דָּוִד הַמֶּלֶךְ שֶׁהָיָה צָדִיק כְּזֶה צָעֵק תְּעִיתִי כִּשְׁה אֲבִד, מִכָּל שָׁפָן וְכָל שָׁפָן אֶלֶף אֶלְפֵי וְרַבִּי רַבְבוֹת קָל וְחֹמֶר כִּמְהָ וְכִמְהָ אָנוּ צָרִיכִין לְצַעֵק צָעָקוֹת כְּאֵלָה וְכְאֵלָה, אוֹלֵי אוֹלֵי נוֹכַל לְמַצֵּא עֲצָמָנוּ וְכוּ'.

וּמִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּדַרְכּוֹ זֶה הוּא מְתַקֵּן פְּגָם קֶרַח שֶׁפָּגְמוּ בָּזֶה, כִּי הֵם חָלְקוּ עַל כְּסוּפֵינָם טוֹבִים הַנִּלְוֵל שֶׁהוּא בְּחִינַת הַדְּרֹךְ שֶׁל תְּפִלָּה וְהִתְבּוֹדְדוֹת שֶׁזֶהוּ עֲקַר שְׁלֵמוֹת הַצְּדִיק הָאֱמֵת, עַל כֵּן עַל יְדֵי בְּחִינַת תְּעִיתִי כִּשְׁה אֲבִד, הִינּוּ עַל יְדֵי בְּחִינַת דָּוִד וְהַנְּלוּיִם אֵלָיו הָעוֹסְקִים בָּזֶה לְבַקֵּשׁ מֵה' יִתְבַּרַךְ שֶׁיִּבְקֹשׁ אוֹתָם וַיִּשִּׁיב אֲבֹדָתָם וְכוּ' שֶׁהֵם זוֹכִים בְּוִדְאֵי לְהִתְבַּקֵּשׁ, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ בַּמִּדְבָּר שֶׁאֲבָדָה הַנֶּאֱמַר בְּדוֹד עֲתִידָה לְהִתְבַּקֵּשׁ עַל יְדֵי זֶה גַּם בְּחִינַת עֲדַת קֶרַח שֶׁנֶּאֱמַר עֲלֵיהֶם, וַיֹּאבְדוּ מִתּוֹךְ הַקְּהָל, כִּי הַרְבֵּה הַרְבֵּה אֲנָשִׁים נֹאבְדִים מִשְׁנֵי עוֹלָמוֹת עַל יְדֵי שְׂאוּחָזִים בְּמַחְלַקַת עַל הַכְּשָׁרִים הַנִּלְוֵל, כִּי בְּכָל מְקוֹם שֶׁיֵּשׁ מַחְלַקַת יֵשׁ שֶׁם נִיצוּצֵי קֶרַח דִּתָּן וְאַבִּירָם כְּמוֹבָא. אֲבָל אִף עַל פִּי כֵּן סוּף כָּל סוּף הֵם עֲתִידִים לְהִתְבַּקֵּשׁ עַל יְדֵי עֲבוֹדָתָם שֶׁל אֱלֹהֵי הַכְּשָׁרִים דִּיקָא הָעוֹסְקִים בְּתְהִלִּים וְהִתְבּוֹדְדוֹת וְכוּ' וְצוֹעְקִים בְּכָל פֶּעַם תְּעִיתִי כִּשְׁה אֲבִד וְכוּ' שֶׁעַל יְדֵי זֶה הֵם בְּוִדְאֵי עֲתִידִים לְהִתְבַּקֵּשׁ וְגַם יַעֲלוּ כָּל הַחוֹלְקִים וְהִרְחוּקִים כִּי יִשׁוּבוּ הֵמָּה אֵלֵינוּ וְכוּ'.

ליקוטי הלכות אומנין ד' לה

למען ייטב לו לעד

מי שרוצה לחוס על חייו ולהסתכל על התכלית למען ייטב לו לעד צריך להשתדל בכל כחו שיהיה על כל פנים שכן לכל מקום שמוצא איזה קבוצה של פשרים ויראי ה' המקרבים לצדיקי אמת העוסקים לגשת אל הקדש ולהתפלל בכונה ובכח וכו', פי צריכין לזהר מאד להיות נטפל לעושי מצוה, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה קל וחמור שישלם שכר לנטפל לעושי מצוה וכו', וכמו שאמר דוד: "חבר אני לכל אשר יראוהו ולשמרי פקודיו" וכנ"ל. פי אין ערה להעבודה שיעבד האדם בעצמו אפלו כל היום אם הוא חלוק מיראי ה' האמתיים לנקדה טובה אחת שעושה בשמצטרף ומתחבר לקבוצת היראים באמת, פי טוב לצדיק טוב לשכנו, פי בשמתחבר לקבוצת הפשרים ותיראים הוא בבחינת תוספת שכן אליהם, שעל ידי זה מתרבה ומתגדל בית התפלה אלפי אלפים ורבי רבבות לאין קץ כנ"ל.

ועקר הפגם של קרח במחלקתו בחינת 'ויקח קרח' ותרגם אונקלוס: ואתפלג קרח, שלקח את עצמו לצד אחר, תינו שחלק את עצמו מהקבוצה הקדוש של ישראל ולא רצה להיות שכן טוב לבית התפלה שהוא המשכן שנתהוה מהקבוצה של ישראל כנ"ל, ועל פן מפנו דיקא למדו רבותינו זכרונם לברכה: אוי לרשע אוי לשכנו, כמו שפרש רש"י וכו', פי עקר הפגם שלו הוא שהיה שכן רע, פי חלק את עצמו מהקבוצה הקדוש כנ"ל.

ליקוטי הלכות נזקי שכנים ד' ט

חיים כלכם היום

עקר מחלקת קרח התחיל מפרשת ציצית וכו' כי עקר המשכת הרוח חיים מעלא לתתא בכל פעם עקרו על ידי בחינת תכלת, כמו שאמר אדוננו, מורנו ורבנו, זכרוננו לברכה, בשם הזהר, שתכלת הוא בחינת דאכלי כלא ושצי כלא ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים וכו', הינו שאמות העולם וכל הרחוקים מצדיקי אמת אינם יכולים לקבל האור של מעלה מה' יתברך. כי הוא שורף ומכלה הכל בבחינת כי ה' אלקיך אש אכלה הוא, דאכלי כלא ושצי כלא, אבל ישראל הדבקים בצדיקי אמת נאמר עליהם, ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כלכם היום, כי אדרבא, הם מקבלים חיות משם, כי הצדיקים ממשיכים החיות עליהם בהדרגה ובמדה דרך פתחים ושערים דקדשה עד שאין אור העליון שהוא אש אכלה - אוכלת אותם, רק אדרבא, הם מקבלים חיות חדש בכל פעם משם, וכל זה הוא בחינת תכלת, בחינת ציצית וכנ"ל.

ועל כן קרח שחלק על כל זה, על כן פגם בתכלת וכנ"ל. ועל כן שאל, אם חוט אחד של תכלת פוטר הטלית, טלית שפלה תכלת, אינו דין שתפטר את עצמה?! הינו שכפר ופגם בבחינת השערים והפתחים הנ"ל, שהם בחינת כלים וצינורות שאי אפשר לקבל האור כי אם על ידי פתחים וצינורות, ועל כן דיקא על ידי חוטי הציצית ממשיכין האור בהדרגה ובמדה, אבל טלית שפלה תכלת בודאי אי אפשר להמשיך האור על ידה, כי היא בבחינת רבוי האור. עד שמתקנין אותה על ידי חוטי הציצית דיקא שעל ידי זה עושין פתחים וצינורות דקים ונפלאים לקבל האור בהדרגה ובמדה וכנ"ל.

ליקוטי הלכות הכשר כלים ד' נא

מחלוקת קרח ועדתו

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

הַבַּיִת חֲרוּשָׁת מִמְּשִׁיךְ לַעֲבֹד

בעת המחלוקת שהתעוררה על רבנו, שאל אחד מהגדולים ששמע את טענת החולקים בלשון שאלה, "ומה אומר רבנו על טענות המתנגדים עליו?" אמרו לו: הוא שותק ולא עונה כלום, נענה ואמר: כעת מתורץ לי הנאמר באבות איזהו מחלוקת שלא לשם שמים מחלוקת קרח וכל עדתו ולכאורה היה צריך לפתב: מחלוקת קרח ומשה, אולם מכאן ראיה שמשה עצמו שותק ולא הגיב למחלוקתם של קרח ועדתו, וכל המחלוקת נקרא רק על שמם, שרק הם מלבים ומעוררים את המחלוקת.

שיח שרפי קודש ח"ב קצא

בעת המחלוקת הגדולה שהיה על אנ"ש, אמר מוהרנ"ת: "אין דרויסן ברענט א פייער, אבער אינעווייניג ארבעט ווייטער דער פארביק!" "בחזן בויער אש המחלוקת אולם בפנים ממשיך בית החרושת (של עבודת השם יתברך) לעבד הלאה!"

שיח שרפי קודש ח"ב תרלב

אמר המעתיק, שמעתי אשר פעם אחת היה שרפה בברסלב, אחר כך הלך מוהרנ"ת ז"ל עם עוד איזה אנשים להביט על מקום השרפה, וראה שהבעל הבית בוכה מאד ומחפש איזה חתיכת עץ או ברזל שיצטרף לו עוד בעת שיבנה ביתו מחדש ולקט אותם אחד אחד ענה ואמר לאנשיו, הראיתם, איך שזה הבעל הבית שנשרף ביתו עם כל זה אינו מיאש את עצמו מלחזור ולבנותו ומלקט כל הדברים שיצטרכו לו בעת הבנין, כך הדבר ברוחניות גם כן, אף שהבעל דבר מתגבר מאד על האדם וכמעט ששורף אותו לגמרי, אף על פי כן אסור לו ליאש את עצמו רק צריך ללקט ולחפש איזו נקדות טובות מתוך רבוי החטאים אשר נכשל בהם, ועל ידי זה יזכה לשוב להשם יתברך באמת כמבאר בהתורה אזמרה וכו' - לקוטי מוהר"ן סימן רפ"ב:

כוכבי אור

מכתב ממוהרנ"ת

טועמיה

פרשת קרח

ברוך השם יום א' קרח תר"א:

שְׁלוֹם לְאַהֲבֵי בְּנֵי חֲבִיבֵי שִׁיחָיָה:

מִכְתָּבְךָ קִבַּלְתִּי וְכוּ', וְאֲנִי שׁוֹמֵעַ וּמְבִין מְרִירַת צַעֲקוֹתְךָ מִן הַלֵּב בְּכָל פַּעַם. וְנִפְלְאֹתַי עָלֶיךָ מְאֹד בְּנֵי חֲבִיבֵי מֵאַחַר שֶׁלְּפִי מִכְתָּבְךָ הִגְדִּילוּ וְשָׁנְבוּ מְרִירַת נִפְשָׁךְ מִדֹּעַ לֹא תִזְכֵּר וְתִשִּׁים אֵל לִבְךָ הַיָּטִב אֶת אֲמִתַּת דְּבָרֵי אֲדוֹנָנוּ מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ הַנּוֹרָא וְזָכַר צַדִּיק וְקָדוֹשׁ לְבָרְכָה כְּפִי אֲשֶׁר הִרְבֵּנוּ בְּחִסְדּוֹ לְדַבֵּר בָּם שֶׁהָאִיר עֵינֵינוּ שְׂדֵיקָא מִתַּקַּף הַמְרִירוֹת נִהַפְךָ לְשִׂמְחָה גְדוֹלָה כְּמוֹ שְׂאֵמֶר עַל פְּסוּק שִׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה יִשְׁיֵנוּ וְנִסּוּ יָגוֹן וְאֲנַחָה שְׂצָרִיכִין לְחִטָּף אֶת הַיָּגוֹן לְתַפְסוֹ בְּעַל כְּרַחוּ לְהַכְנִיסוֹ לְתוֹךְ הַשִּׂמְחָה לֹאמַר בְּלִבּוֹ אֲדַרְבָּא אִם בֶּן כְּשִׁמְר לִי כָּל כֶּךָ מֵר מֵר מְאֹד, בְּוִדְאֵי עֵתָה עֵתָה יֵשׁ לִי לְשִׂמְחָה הַרְבֵּה שְׂאֵפָה עַל פִּי בֶן אֲנִי מִתְעַטֵּף בְּצִיצִית וְתַפְלִין שְׂאִיךָ שֶׁהוּא הֵם טוֹבִים לְפָנַי מְאֹד לְעוֹלָמִי עַד וּלְנֶצַח נְצָחִים. וְאִיךָ שֶׁהוּא זֶה חֲלָקִי מִכָּל עֲמָלִי לְנֶצַח. וְגַם אֲנִי זוֹכֵה לְהֵן צְדָקָה לְפַעֲמִים. וְעַל כֵּן מֵה שְׂאֵנִי מִתְאַבֵּק וּמִתְיַנַּע לְהִתְקַרֵּב לְאוֹר הַגְּנוּז אוֹר הַקָּדוֹשׁ הַחֲדָשׁ תְּזַח אֲשֶׁר הוּא יִתְקַנְנֵי בְּוִדְאֵי כְּלֵי סַפְקָא, וְאֲנִי בְּעֵנֵי מִכְּטִיחָךָ עַל זֶה כְּלֵי סַפְקָא. וְאִם בֶּן אֲדַרְבָּא אֲנִי מִתְיָב לְשִׂמְחָה הַרְבֵּה בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת:

וְלַהֲפֹךְ כָּל הַמְרִירוֹת וְכָל הַיָּגוֹן וְאֲנַחָה לְשִׂמְחָה גְדוֹלָה. כִּי אֵפָה עַל פִּי בֶן אֲנִי זוֹכֵה לְכָל הַנִּ"ל, וְכָל מֵה שְׂמֵרָפָה לְהַגְבִּיר הַיָּגוֹן וְאֲנַחָה בְּזֶה אֲנִי מְשַׂמַּח יוֹתֵר. כִּי כָּל מֵה שְׂאֵנִי יוֹדַע בְּעֵצְמִי גְרִיעוֹתַי בְּיוֹתֵר. בְּזֶה דִּיקָא אֲנִי שְׂמַח יוֹתֵר, אֵפָה עַל פִּי שְׂבִאֲמַת אֲנִי מְקַלְקֵל מְאֹד זְהוּ שְׂמִחַתִּי שְׂמִקְלָקֵל בְּזֶה יוֹכֵה לְקַדְשׁוֹת כְּאַלְהָה, וְלִבְלִי לְהִתְנַגֵּד עַל אוֹר קָדוֹשׁ וְחֲדָשׁ בְּזֶה. אֲשֶׁר הָרַב רְחוּקִים מִמֶּנּוּ כָּל כֶּךָ כָּל כֶּךָ וְנִעְלָם מֵהֶם כָּל כֶּךָ כָּל כֶּךָ. וְרַבִּים חוֹלְקִים כְּמוֹ שְׂחוֹלְקִים, וְאֲנִי בְּעֵנֵי עַל כָּל פְּנִים אֵינִי חוֹלֵק וּמִתְנַגֵּד עָלָיו. אֵפָה גַם הַרְבֵּה טַעַמְתִּי מִצוּפָה דְּבִשׁ נַעַם אִמְרוֹתָיו.

עלים לתרופה

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר בנימין קוגלמן הי"ו
לרגל שמחת נישואי בנו שיחי' למזל טוב

עזלה על הכל

טוֹעֲמִיָּה

הראש השנה שלי

לְנִסְעַ לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה

בְּפֶרֶשֶׁת קֶרַח בָּא יְדִידְנוּ ר' אַבְרָהָם בֶּן רַבִּי נְחֻמָּן גִּרּוֹ
יָאִיר לְיָפוֹ בְּיַדִּי לְנִסְעַ לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה לְאוּמָאן,
כְּמוֹ שֶׁהוּא נוֹהֵג בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה.

וּבְשִׁבְתַּת קֹדֶשׁ פְּרִשְׁתַּת קֶרַח - כ"ג סִיּוֹן אָכַל אֶצְלִי יְדִידְנוּ
ר' אַבְרָהָם ג"י, וְדִבֵּר אֵתִי הַרְבֵּה מִרַבְּנוּ
הַקָּדוֹשׁ, וְשָׁמַעְתִּי מִמֶּנּוּ דְבָרִים נִפְלְאִים אֲשֶׁר
אֵין עֶרְךָ לָמוֹ:

תולדות שמואל שנת תרע"ג

ר' אַבְרָהָם ב"ר נְחֻמָּן סֵפֶר פַּעַם: כְּשֶׁנִּסַּעְתִּי מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
לָבוֹא לְאוּמָאן עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה וְרֵאִיתִי אֶת כָּל הַבְּלִבּוּלִים
וְהַתְּעֹרֹבוֹת אֲנָשִׁים וְנָשִׁים שֵׁישׁ עַל הַסְּפִינָה, לְקַחְתִּי בְיָדִי אֶת
הַסֵּפֶר לְקוּטֵי מוֹהֵר"ן, פָּתַחְתִּי אוֹתוֹ בְּיָפוֹ,
וְהִגִּיתִי בוֹ בְּדַרְכֵי מִתְחִילָתוֹ, וְסִיַּמְתִּי בְּהִגִּיעִי
לְאוּדִיסָה.

שיח שרפי קודש ח"ג תקצא

עמוד זה נתרם ע"י יהודה צבי בן קיילא לאה - בשבח
והודאה להשי"ת על כל הטוב והחסד עמי ועם כל ב"ב

כמבאר בלשון לעז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

טועמיה

לשון רבנו ז"ל

רבנו ז"ל אָמַר:

אֶז עֵם ווִיל מִיךְ.
לְאֶזן הַאָרֶן, דַּאָרְף
מִיךְ הַאָרֶן גָּאָר
אִסאַךְ, הַאָרֶט מִיךְ.
שׁוִין גָּאָר נִישְׁט.

תרגום

אם הייתי רוֹצֵה לְהַנִּיחַ לְעֵצְמִי שְׂיִהְיֶה אֲכַפֵּת לִי,
אֲזִי צָרִיךְ לְהִיּוֹת אֲכַפֵּת לִי הַרְבֵּה מְאֹד,
אם כֵּן כָּבָר לֹא אֲכַפֵּת לִי כָּלֵל.

שיח שרפי קודש החדש ח"ג שמט

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר יהודה צבי ברוין הי"ו
בשבח והודאה להשי"ת על רוב חסדיו עמי ועם כל ב"ב

אין דרויסן ברענט א פייער

בְּחוּץ

בויער איש

אָבער

אינעווייניג

ארבעט ווייטער דער פאבריק

אולם בפנים ממשוך בית החרושת לעבד הלאה

(שיח שרפי קודש)

הצטרף עתה גם אתה לתורמים הקבועים מידי חודש בחודשו
 למען הפצת הגליון המפרסם את שם הצדיק ותורתו הק' בעולם
 וכשזה הצדיק שהוא בחינת מאורי אור נתגלה ונתפרסם בעולם, נתגדל שמו
 יתברך, וכל מה שנתגדל יותר שם הצדיק, נתגדל יותר שמו יתברך, כביכול,
 אכל כשנכנעין ח"ו מאורי אור אזי מתגברין מאורי אש, ומזה באין שרפות בעולם

בנדרים פלום או בטל. 0548528284

זמני שבת קודש – פרשת קרח

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומין	ניו יארק
הדלקת הנרות	7:10	7:09	7:26	7:13	7:19	7:11	8:40	8:05
שקיעה ערב שב"ק	7:50	7:49	7:48	7:53	7:49	7:51	9:02	8:27
חצות הלילה	2:15	2:16	2:18	2:18	2:17	2:18	3:48	3:04
עלות השחר	4:06	4:07	4:06	4:00	4:06	4:01	2:15	3:36
עטיפת הטלית	4:34	4:35	4:34	4:29	4:34	4:30	3:20	4:13
נין החמה	5:33	5:34	5:34	5:29	5:34	5:30	4:56	5:24
סוף זמן קר"ש	8:09	8:10	8:09	8:05	8:09	8:06	7:09	7:59
חצות היום	12:39	12:40	12:40	12:38	12:40	12:39	12:59	12:56
שקיעה יום שב"ק	7:50	7:49	7:49	7:53	7:49	7:52	9:02	8:28
צאת השבת	8:27	8:29	8:30	8:31	8:30	8:29	10:08	9:19
צאה"ש 72 דק'	9:02	9:01	9:01	9:05	9:01	9:04	10:14	9:40

כללים: הדלה"ג בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק; במודי"ע 30 דק; בב"ב וח"ל 22 דק. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומין ובהו"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ ביונים לפי האופק (כ-6.5 מע). עלות השחר (72 ע"פ מע) 16.1 מע. עטיפת הטלית 11.5 מע. נין החמה במישור כנהוג. סוּק"ש (מג"א כנהוג) מעלוה"ש 16.1 מע' עד צאה"כ ביונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצו) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת חקת

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
עז:	עח.	עח:	עט.	עט:	פ.	פ:
רמו	רמז	רמח	רמט	רנ	א	ג
סג	סד	סה	סו	סז	סח	סט
תורה י"ח ח"א - קרטליתא						התורה הזמנית